

Sygnatura akt I Ns 23/19

POSTANOWIENIE

Kamienna Góra, dnia 21 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Monika Pietrzyk

Protokolant Joanna Pulkowska

po rozpoznaniu w dniu 21-05-2019 r. w Kamiennej Górze

na rozprawie sprawy z wniosku D. W.

przy udziale J. S.

o uchylenie postanowienia z dnia 14 czerwca 2018 r. wydanego w sprawie I Ns 72/18 zobowiązującego D. W. aby wraz z rzeczami opuścił lokal mieszkalny położony w K. przy ul. (...)

postanawia:

I wniosek oddalić;

II zasądzić od wnioskodawcy D. W. na rzecz uczestniczki J. S. kwotę 257,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I Ns 23/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawca D. W. wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 14 czerwca 2018 r., wydanego w sprawie o sygn. akt I Ns 72/18 wobec zmiany okoliczności, w których zostało wydane, a także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko wnioskodawca podał, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 14 czerwca 2018 r. nakazano wnioskodawcy opuszczenie lokalu zajmowanego wspólnie z uczestniczką postępowania J. S.. Wnioskodawca wskazał, że podstawą postanowienia było ustalenie, że D. W. stosuje przemoc wobec J. S., jednakże prowadzone postępowanie przygotowawcze zostało w dniu 5.12.2018 r. umorzone wobec stwierdzenia, że podejrzany nie popełnił przestępstwa. W ocenie wnioskodawcy ustalenie w postępowaniu karnym, że nie można mu przypisać popełnienia czynów, które były rozpoznawane również w postępowaniu prowadzonym pod sygn. I Ns 72/18, stanowi przesłankę do uchylenia postanowienia w przedmiocie nakazania opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z uczestniczką.

Uczestniczka postępowania J. S. wniosła o oddalenie wniosku w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na wniosek uczestniczka podała, że umorzenie przez prokuratora postępowania dotyczącego znęcania się nad nią przez D. W. nie oznacza, że nie stosował on przemocy domowej. Uczestniczka podniosła, że samo umorzenie postępowania w sprawie karnej nie stanowi o zmianie okoliczności w rozumieniu art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Uczestniczka wskazała, że strony nadal pozostają w silnym konflikcie, co uniemożliwia ich wspólne zamieszkiwanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze na podstawie art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zobowiązał D. W. do opuszczenia lokalu mieszkalnego w K. przy ul. (...). Podstawą wydania orzeczenia było ustalenie, że D. W. był sprawcą przemocy domowej - w październiku 2017 r. użył wobec J. S. przemocy fizycznej w ten sposób, że bił ją kilkukrotnie pięściami po nogach, a także groził swojej partnerce. Orzeczenie zostało podtrzymane przez sąd apelacyjny.

Dowody: postanowienie Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 14.06.2018 r. wraz z uzasadnieniem k. 83, 91-94, postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 23.10.2018 r. wraz z uzasadnieniem k. 117, 120-124.

W dniu 5 grudnia 2018 r. umorzono dochodzenie w sprawie przeciwko D. W. podejrzanemu o znęcanie się fizyczne i psychiczne nad swoją konkubiną J. S. wobec stwierdzenia, że nie popełnił on przestępstwa.

Dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 7-12.

Strony są ze sobą silnie skonfliktowane. J. S. nie wyobraża sobie mieszkania z D. W..

Dowody: zeznania wnioskodawcy z dnia 24.05.2019 r. e-protokół rozprawy od 00:17:54 do 00:21:53, zeznania uczestniczki z dnia 24.05.2019 r. e-protokół rozprawy od 00:21:53 do 00:35:01.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o rozstrzygnięcia sądowe w sprawie o eksmisję sprawcy przemocy domowej, a także o przedłożone postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie o znęcanie się D. W. nad J. S.. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości. Ustaleń faktycznych dokonano również na podstawie zeznań stron postępowania.

W myśl przepisu art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie sąd rozpoznaje sprawę w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.) o postępowaniu nieprocesowym. Postanowienie zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbyć się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku. Staje się ono wykonalne z chwilą ogłoszenia i może być zmienione lub uchylone w razie zmiany okoliczności. Podstawową kwestią dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest zatem ustalenie czy nastąpiła zmiana okoliczności uzasadniająca uchylenie postanowienia nakazującego D. W. opuszczenie wspólnie zajmowanego lokalu z J. S.. Najpierw jednak należy dokonać wstępnej uwagi odnoszącej się do zakresu czasowego wyrażenia „zmiana okoliczności”. Otóż ustawodawca przewidział w przepisach dotyczących wznowienia postępowania możliwość uchylenia orzeczenia wskutek zaistnienia nadzwyczajnych przyczyn, w tym również z powodu braku możliwości skorzystania ze środków dowodowych w poprzednim postępowaniu (por. art. 403 § 2 k.p.c.). Dogmat racjonalnego prawodawcy nie dopuszcza konkurencyjności stosowania obu instytucji (uchylenia postanowienia w trybie art. 11a ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i wznowienia postępowania) do zrealizowania tożsamego celu. Samo wyrażenie „zmiana okoliczności” użyte w art. 11a ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i wznowienia postępowania powinno być rozumiane w ten sposób, że chodzi o zmianę okoliczności następującą po wydaniu rozstrzygnięcia. W innym razie, zastosowanie procedury z art. 11a ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie doprowadziłoby do oceny wydanych orzeczeń pod kątem ich prawidłowości i dokonanych przez te sądy ustaleń faktycznych.

Podstawą wydania orzeczenia, o uchylenie którego wnosił wnioskodawca był przepis art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, według którego jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania. Sprawa o sygn. I Ns 72/18 – z wniosku J. S. – została starannie i dokładnie rozpatrzona. Była przedmiotem rozpoznania przez sąd apelacyjny, który potwierdził prawidłowość rozstrzygnięcia i dokonanych ustaleń faktycznych

przez sąd pierwszej instancji. Niedopuszczalne byłoby dokonywanie odmiennych ustaleń, niż uczynił to sąd w postępowaniu prowadzonym z wniosku J. S..

Wydanie w dniu 5 grudnia 2018 r. postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie przeciwko D. W. podejrzanemu o znęcanie się fizyczne i psychiczne nad swoją konkubiną J. S. wobec stwierdzenia, że nie popełnił on przestępstwa – nie może stanowić przesłanki uzasadniającej uchylenie postanowienia Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze z dnia 14 czerwca 2018 r. Formalna decyzja organu ścigania ma skutek taki, że brak jest podstaw do wystąpienia przeciwko D. W. z aktem oskarżenia i nie stanowi o zmianie okoliczności w rozumieniu art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Innymi słowy stwierdzenie, że D. W. nie dopuścił się przestępstwa znęcania nad swoją byłą konkubiną nie oznacza, że nastąpiła zmiana okoliczności uzasadniająca uchylenie postanowienia o jego eksmisji. Zmiana okoliczności, o której mowa w art. 11a ust 2 cyt. ustawy powinna dotyczyć okoliczności między innymi stronami postępowania, to znaczy ich relacji, wzajemnego stosunku do siebie. Zmiany takiej sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie dostrzega. Wręcz przeciwnie, zeznania stron jednoznacznie wskazują, że konflikt między byłymi konkubentami trwa nadal i brak jest jakiegokolwiek porozumienia. Uczestniczka dała wprost do zrozumienia, że nie wyobraża sobie wspólnego zamieszkiwania z D. W.. Sama gotowość wnioskodawcy do zamieszkania z dziećmi w lokalu w K. przy ul. (...) nie wystarczała – konieczne byłoby polepszenie relacji między stronami niniejszego postępowania. W świetle zebranych dowodów, należało dojść do przekonania, że po wydaniu rozstrzygnięcia w sprawie I Ns 72/18 nie doszło do zmiany okoliczności tego rodzaju, żeby zasadne było jego uchylenie. W tych warunkach wniosek D. W. należało oddalić, o czym orzeczono w punkcie I sentencji postanowienia.

W tym miejscu należy wskazać, że dowód z przesłuchania w charakterze świadka K. M. należało oddalić z uwagi brak okoliczności, którą można było podważyć. Wnioskodawca - poza przedstawieniem postanowienia o umorzeniu dochodzenia, które jak wyżej opisano nie wskazywał na zmianę okoliczności po wydaniu orzeczenia – nie udowodnił faktu relewantnego z punktu widzenia wydania korzystnego dla niego rozstrzygnięcia. Przesłuchanie zatem K. M. było zbędne. Odnośnie przesłuchania w charakterze świadka B. S., należy stwierdzić, że wniosek uczestniczki w tym zakresie był dodatkowo spóźniony, gdyż złożony został dniu rozprawy i spowodowałby zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

O kosztach postępowania nieprocesowego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c., gdyż interesy stron w rozpoznaniu sprawy były krańcowo rozbieżne. Wniosek D. W. oddalono, dlatego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu J. S. obciążono wnioskodawcę. Do kosztów uczestniczki należało zaliczyć koszty zastępstwa prawnego w kwocie 240 zł oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.